174619 - Allah’ın Rahmetinden Ümit Kesmek, Küfür Sayılır mı?

Soru

Bir kimse Allah'ın rahmetinden ümidini keserse, Yusuf Suresi 87. ayetinde geçtiği gibi kâfir olur mu?

Detaylı cevap

Allah’a hamd olsun.

“…Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah’ın rahmetinden ümidini kesmez.” (Yusuf 87)

Bu yüce ayet, ümitsizliğin ve yüce Allah’ın rahmetinden ümitsizliğe düşmenin kafirlerin vasıflarından biri olduğuna işaret etmektedir ancak bu onların özelliklerinden biriyle vasıflanan kimsenin onlar gibi kâfir olmasını gerektirmez. Yüce Allah’ın rahmetinden ümit kesmek ve umutsuzluk, insanı İslam dininden çıkaran bir küfür olabileceği gibi büyük bir günah da olabilir.

Bu konudaki kriter: Şayet kişi ümitsizlikle birlikte yüce Allah’ın -kendisine veya insanlar için- rahmetinden ve bağışlanmasından umudunu keserek O'nun rahmetinin genişliğini inkâr ediyorsa bu, küfürdür. Çünkü bu, Kur'an'ı ve kesin metinleri inkâr etmeyi, Yüce Rabbi hakkında kişinin kötümser olmasını içerir. Yüce Allah şöyle buyurdu: “…Rahmetim ise her şeyi kapsamıştır.” (A'raf/156) Umutsuz insan ise: “O, bağışlamayacaktır!” der. Böylece geniş olan bir şeyi daraltmış olur. İmam Kurtubî -Allah ona rahmet etsin- tefsirinde böyle demiştir (5/160).

Şayet insanın umutsuzluğu; günahlarını büyük ve affedilmekten uzak görmesinden kaynaklanıyorsa veya Allah’ın kainattaki kanunları gereğince rızık ve çocuk gibi konularda endişe ediyorsa fakat umudunu kaybetmemişse bu büyük günahlardan bir günah olup küfür değildir. Alimlerin icmasıyla bu durum büyük günahlardandır. Çünkü bu konuda büyük tehdit varid olmuştur. “…Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah’ın rahmetinden ümidini kesmez.” (Yusuf 87) “Haktan sapmış olanlardan başka kim rabbimin rahmetinden ümit keser!” dedi. (Hicr 56)

Daha fazla bilgi için bkz. : Kurtubî Tefsiri (5/160), İbn Hacer el-Heytemi'nin el Zevacir an İqtiraf el Kebair, Şeyh Salih El-Şeyh'in (el Kebira el Erbaun), (Şerh el Akide el Tahaviyye) (1 /552) ve (el Mevsua el Fıkhiyye el Kuveytiyye (7/200).

En iyisini Allah bilir.